

[Aase Olesen]

Det samme gælder naturligvis daginstitutionstaksterne. Vi ønsker, at der skal være en delvis afhængighed af indkomsten. Det har vi tidligere været med til at gennemføre, men af tekniske grunde måtte det opgives. Vi mener faktisk også, at taksterne bør være afhængige af det niveau, man ønsker. Sagt på en anden måde: vi ønsker en vis forældreindflydelse på daginstitutionernes niveau og dermed daginstitutionernes takster. Derfor mener vi ikke, at det forslag, der ligger her, beslutningsforslag nr. B 109, er den rigtige vej at gå. Men vi vil meget gerne til efteråret medvirke til en samlet løsning af de problemer, der kan samles under betegnelsen »børnefamiliernes økonomiske vilkår«.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 210 (om social bistand), hr. Agerschou, har ordet.

Agerschou (SF):

Som flere ordførere har været inde på, er der tale om en genfremsættelse af et lovforslag, vi første gang fremsatte i foråret 1982. Jeg synes, det er en skam, at flere ordførere tilsyneladende ikke har læst bemærkningerne til forslaget, for baggrunden for genfremsættelsen er ny i forhold til foråret 1982. Dengang var der tale om, at flere kommuner direkte ønskede at nedsætte forældrebetalingen, men nu har det en anden baggrund. Der er nemlig tale om, hvorvidt bestemmelsen i § 73, stk. 1, i bilstandsloven om, at forældrene betaler 35 pct. af daginstitutionernes udgifter, reelt skal gælde eller ej. Det, der er sket her i efteråret, er, at kommunerne har fastlagt en forældrebetaling på baggrund af institutionernes budgetter, og denne forældrebetaling har holdt sig inden for de 35 pct. Senere er der kommet ting udefra, specielt bloktilskudsbesparelserne, der har betydet, at mange kommuner har sparet på daginstitutionerne. Det har mange steder betydet, at forældrebetalingen ryger op over de 35 pct.

Jeg kan i den forbindelse oplyse socialministeren om, at der er mange kommuner, der rent faktisk har gennemført en reduktion eller tilbagebetaling uden at være opmærksomme på, at socialministeriet mener, at det ikke er lovmedholdeligt. Jeg vil ikke sige, hvilke kommuner det drejer sig om.

Jeg mener, det er vigtigt at fastholde, at forældrebetalingen udgør 35 pct., og at der rent faktisk er et flertal i folketinget for det.

Det er meget muligt, som hr. Torben Lund fra socialdemokratiet var inde på, at den måde, vi har foreslået dette fastslået på, ikke er den mest hensigtsmæssige. Vi er meget villige til at drøfte, om problemet kan løses på en anden måde end den, vi har foreslået. Vi mener bare, at det er et problem, der bør løses.

Jeg blev lidt overrasket over, at socialministeren afslog det så bastant. Der er jo tale om et beskedent forslag, det er ikke særlig revolutionært. Der er simpelt hen tale om, at man siger, at de 35 pct. i forældrebetaling, der står i § 73, stk. 1, rent faktisk også skal gælde. Derfor vil jeg da gerne spørge socialministeren én gang til, om socialministeren ikke vil medvirke til, at vi får løst dette lille, men for nogle forældre omfattende problem.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 109 (om betaling for børns ophold i daginstitutioner m.v.), hr. Tinning, har ordet.

Tinning (VS):

Jeg vil godt indlede med at takke for den positive modtagelse, som både hr. Torben Lund og fru Aase Olesen gav beslutningsforslaget. Jeg vil vende tilbage til det senere, men indlede med at sige, at jeg synes, det er godt, at der trods alt er en slags håb hen over sommeren. Det er klart, at vi ikke har bedt om en førstebehandling i dag af disse forslag, fordi vi forventer at få dem kørt igennem på dispensation og vedtaget om et par dage.

Derudover skal jeg måske lige sige, som andre allerede har været inde på, at det, det handler om, i al sin næsten rørende enkelhed er at forsøge at regulere fripladsgrænserne i overensstemmelse, ikke med en prisudvikling, der vil finde sted, men med den prisudvikling, der har fundet sted de seneste år. Det er jo sådan, at fripladsgrænserne ikke er blevet reguleret siden 1979. Sagt på en anden måde har man altså i virkeligheden skubbet til dem, der har brugt daginstitutionerne, og sagt: I må betale forholdsvis mere for det daginstitutionforbrug – ud over hvad der ligger i takststigninger i øvrigt. En regulering i overensstemmelse med en prisudvikling, der